

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 31. Secunda S. Alexandri Epistola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

cipiat, a fratribus nostris excommuni- Sæculum IV.
 catos, nemo eorum sermones auscultet, A. C. 321.
 aut libros legat; impostores sunt, nun-
 quam veritatem dicentes. Hos nobiscum
 condemnate, Confratrum nostrorum ex-
 emplo, qui mihi scripserunt, & libel-
 lum suo nomine signarunt, quem vobis
 unacum eorum Epistolis per filium meum
 Apionem Diaconum transmittito; inter
 signantes inveniuntur Episcopi ex tota
 Ægypto, & Thebaide; ex Lybia, &
 Pentapoli; ex Syria, Lycia, Pamphilia,
 Asia, Cappadocia, & vicinis Provin-
 ciis. Similes a vobis Epistolas exspe-
 cto; quia, post alia remedia adhibita,
 eos, quos deceperunt, ex viso Episcopo-
 rum consensu integre sanari posse spero.
 Talis est S. Alexandri Epistola, ad cuius
 calcem nomina excommunicatorum le-
 guntur, nempe Arii, & novem Diacono-
 rum, supra nominatorum, quorum pri-
 mus est Achilles.

§. XXXI.

Secunda S. Alexandri Epistola.

Interim crescebat malum, & per Ægy- Socr. I. c. 6.
 ptum, superiorem Thebaidem, & Ly- Vales. in
 biam diffundebatur, jamque duo Episco- Theodo.
 pi Arii partibus accesserant, Secundus ex hist. I. c. 4.
 Ptolemaide in Pentapoli, & Theonas ex
 Marmarica; Eusebius vero Nicomedien-

Hist. Eccles. Tom. III.

H

fis

Sæculum IV. A. C. 321. sis palam ejus Patronum agebat. S. Alexander, his compertis, alterum Concilium ferme centum Episcoporum ex Ægypto, & Lybia Alexandria celebravit, in quo Arius, & Sectatores ejus rursus excommunicati, atque hujus judicii rationem reddidit in Epistola ad omnes mundi Episcopos data, sequentis tenoris: Se quidem tantum malum silentio pressurum fuisse, & in ipsis apostatis extirpaturum, ne piorum Christianorum aures offenderentur; *At vero, subjungit: quia Eusebius, qui sibi jus in disponendis Ecclesie rebus arrogat, qui, derelicta Ecclesia Berytensi, Nicomediensem invasit, & hoc impune, hodie etiam apostatis Ducem se præbet, & circumquaque datis litteris protegit, abrumpere silentium cogor, ut vobis notum faciam, quinam bi apostatae sint, & quam funestum hæresis virus, seducendis simplicium animis, evomant. Quidquid Eusebius blateret, nolite attendere. Sunt igitur ab Ecclesia rejecti Arius, Achillas, Aithales, Carponas, alter Arius, Sarmatus, Euzoius, Lucius, Julianus, Menas, Heliadius, & Gajus, & cum ipsis Secundus, & Theonas, quondam Episcopi. Quæ dicant autem, nulla Scripturæ auctoritate, sed a se conficta, percipite:*

Ajunt: Deus non semper fuit Pater, sed fuit tempus, quo Pater non erat.

Verbum

Verbum Dei non semper extitit, sed ex nihilo productum est; Iste Filius creatura est, & opus Dei. Non est similis Patri in substantia, nec verum ejus Verbum, nec vera Sapientia. Improprie Verbum, & Sapientia dicitur, cum & ipse per verbum Dei proprium, & sapientiam ejus factus sit, per quam Deus omnia fecit. Hinc sua natura mutabilis est, & mobilis, sicut aliæ creaturæ rationales; est a substantia Dei alienus, distinctus, & separatus. Pater est ineffabilis, etiam Filio, Patrem perfecte non cognoscenti; Filius nec propriam suam substantiam cognoscit talem, qualis est. Factus est propter nos, ut quasi instrumentum esset, quo creavit nos Deus, nec ipse unquam extitisset, nisi Deus nos creare decrevisset. Cum interrogarentur, an Verbum Dei mutabile sit, sicut Diabolus mutatus fuit? non exhorruerunt respondere: quod mutari possit, quia natura mutabilis est, atque generari, & creari potuit. Arium, & Sectatores ejus, hæc impudenter affirmantes, anathematizavimus, simul cum Episcopis Ægypti, & Lybie congregati. Eusebius, & factio ejus apostatas receperunt, miscentes veritatem, & mendacium. At frustra! veritas in æternum vincet.

Sæculum IV.
 A. C. 321.

v. Vales.

- Sæculum IV. *Quis enim aliquando simile quidquam*
A. C. 321. *audivit? aut quis hodie audiat, & non*
obstupescat? quis non aures obstruat, ut
horribili blasphemia polluantur? Qui
audiat S. Joannem, dicentem: In Prin-
cipio erat Verbum; & non excretur
dicentes: tempus fuit, quo non existebat
quis in Evangelio legi auscultet: Fi-
lius unigenitus; & omnia per ipsum
facta sunt, & non detestetur, dicentes
Filium de Creaturarum numero esse.
Quomodo cum rebus illis confundi pot-
est, quæ per ipsum factæ sunt? aut quo-
modo Filius unicus est, si cæteris omni-
bus accensetur? Quomodo ex nihilo crea-
tus esse potest, cum Pater dicat: Con-
meum eructavit Verbum bonum, & ante
auroam ex sinu meo genui te. Quomo-
do in substantia dissimilis Patri esse pot-
est, qui est similitudo perfecta, & splen-
dor Patris? & qui dicit: Qui videt
me, videt & Patrem meum? Si Ver-
bum est, scilicet Ratio, & Sapientia Pa-
tris, quomodo aliquando non fuit? sic e-
nim dicunt, Deo aliquando Rationem,
& Sapientiam defuisse. Quomodo ille
mutationi subjectus esse potest, qui dicit:
Ego in Patre, & Pater in me est? &
iterum Pater, & ego unum sumus?
Hebr. 13. 8. juxta Apostolum autem JESUS CHRISTUS
idem est hodie, qui fuit heri, & in omni-
bus sæculis. Quomodo isti dicere possunt,
Filium

*Filium Dei pro nobis factum fuisse, cum Sæculum IV.
S. Paulus dicat, omnia propter ipsum, A. C. 321.
& per ipsum facta? dum blasphemant, Hebr. II. 10.
Filium perfecte Patrem non cognoscere,
illis Domini verbis adversantur: Sicut Jo. 10. 1.
novit me Pater, & ego novi Patrem.
Si ergo Pater Filium imperfecte cogno-
scit, tunc etiam Filius eodem modo cog-
noscit Patrem, quod dicere nefas est.*

*Hoc modo dicta eorum sæpe refuta-
vimus, sed sunt camaleonte mutabilio-
res, & hæreticorum omnium deterrimi,
quia, cum divinitatem Verbi destruere
velint, sunt Antichristo simillimi. Nos
igitur eorum impias voces his auribus
audientes, anathematizavimus eos, & tam
a fide, quam Ecclesia Catholica alienissi-
mos declaravimus, idque vobis charissi-
mis, & venerabilibus Fratribus nostris
notum facimus, ut si quis eorum (sunt
enim impudentissimi) ad vos veniant,
non recipiatis, nec iis, quæ Eusebius, Gelas. Ciz.
aut quisquam alius vobis scripserit, si- L. II. c. 3.
dem adhibeatis. In quibusdam hujus E-
pistolæ exemplis septendecim Presbyte-
rorum, & tredecim Diaconorum Ale-
xandriæ, atque sedecim Presbyterorum,
& sedecim Diaconorum ex Mareotide
manus videntur, at centum Episcoporum
nomina non inveniuntur. (*)*

H 3 §. XXXII.

(*) Der Uebersetzer lobet hier den heiligen A-
lexan-